

[Indenrigsministeren.]

ske dog i denne Forbindelse bemærke, at man kan ikke sige, at Overformynderiet med Hensyn til Laanenes Billighed er bag efter det private Laanemarked i Øjeblikket. Naar der tages Hensyn til, at Overformynderiets Laan er Parilaan, saa er de $4\frac{1}{4}$ pCt., der i Øjeblikket gælder for Overformynderiets Laan, Udtryk for adskilligt billigere Penge, end Kreditforeningernes Udlaan vil være Udtryk for efter Konverteringen.

Det ærede Medlem Hr. Krag omtalte dernæst Forholdene, som de har udviklet sig med Hensyn til Nedsættelsen af Udlaansrenten i Banker og Sparekasser i Henhold til Rentenedsættelsesloven fra sidste Foraar, og brugte det Udtryk, om der overhovedet har fundet Reduktion Sted. Herom tror jeg dog ikke, det ærede Medlem vil være i Tvivl. Jeg tror, man kan sige, at som Helhed er denne Lovgivning lykkedes. Jeg siger dette uden at ville paastaa, at der ikke findes Tilfælde, hvor lokale Pengeinstitutter ikke har gennemført denne Lov maaske helt i dens Aand. Det er i det hele taget noget, man Gang paa Gang forundres over, hvordan Pengeinstitutter, der virker inden for lokale Dele af Landet og under lokal Ledelse, der skulde staa i Rapport til Befolkningen og forstaa, hvad der foregik i Befolkningens Økonomi, somme Tider i Virkeligheden er mest optaget af at administrere ud fra ret strenge Synspunkter pengeligt set.

Paa et Punkt i denne Forbindelse kan jeg helt give det ærede Medlem Ret, nemlig naar han udtalte sin Forundring over at se, hvorledes adskillige Banker i denne Tid proklamerer Udbytter paa en halv Snes Procent. Jeg tror, det var i høj Grad betimeligt, og jeg tror, det var overordentlig rigtigt, at Nationalbanken ved Begyndelsen af den Periode, hvor Deklareringer af Udbytter finder Sted, fandt sig foranlediget til over for Landets Banker at minde om, at det var deres Pligt under de nuværende Forhold at holde noget igen med Hensyn til Udbytternes Størrelse. Nogle Pengeinstitutter synes ikke at have læst denne Henstilling fra Nationalbankens Side, og jeg kan ikke sige andet, end at man under de foreliggende Forhold maa forundres over, at der er Bankledelser — og jeg kunde tilføje, at der er Aktionærer — Landet over, der mener, at Tiden er til, at de faar 10 pCt. af deres Aktier. Jeg tror ogsaa, man kan sige, at man her handler ud fra en Interesse paa meget kort Sigt. Det er jo, som om de paa-gældende Personer fuldkommen glemmer, hvem disse Institutioner er Tjenere for.

Jeg vil endnu angaaende hele denne

Rentelovgivning fra sidste Foraar sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at det kan jo ikke nægtes, at en vis Bestemmelse, der blev indsat i Landstinget, nemlig Bestemmelsen om, at Pengeinstitutterne ikke er forpligtet til at give ensartet Reduktion af Renten for de forskellige Udlaan, har virket til at skabe Uklarhed. Jeg skal slet ikke komme ind paa en Diskussion om, hvorvidt den var berettiget eller ikke, det er Tiden ikke til her, men der kan for mig ikke være Tvivl om, at Bestemmelsen om, at Pengeinstitutternes Beparelser ved Indlaansrentens Nedsættelse skulde de kunne fordele ikke ensartet over Udlaansmassen, men paa forskellig Maade, eventuelt efter et vist Skøn over Trangen, har været medvirkende til, at det er vanskeligere at kontrollere for den almindelige Befolkning, om der virkelig foregaar en Nedsættelse af Udlaansrenten, der svarer til den Nedsættelse af Indlaansrenten, der har fundet Sted.

Jeg vil endnu sige til det ærede Medlem Hr. Krag i Anledning af hans Bemærkninger til det foreliggende Forslags § 2 angaaende Udvidelsen af Adgangen til at overføre Laan i Husmandskreditforeningerne, at jeg tror, det ærede Medlem overser en vis Bestemmelse, der findes i den oprindelig Lov paa dette Omraade. Jeg maa gøre opmærksom paa, at 60 pCt.-Grænsen ikke er ophevet efter Konverteringsloven. Det ligger i det Udtryk, der findes i Konverteringslovens § 2, 5te Stykke, hvor der staar, at Foreningerne til de paagældende,

„der ønsker at overføre deres Laan i Henhold til nærværende Lov, yder i øvrigt statutmæssige Laan af lavere forrentede Afdelinger“.

I dette Udtryk „i øvrigt statutmæssige Laan“ ligger, at 60 pCt.-Grænsen er opretholdt. Jeg er i øvrigt enig med det ærede Medlem i, at man selvfølgelig ved alle de Forhold, der kommer i Betragtning ved denne Konvertering, maa drage Omsorg for, at Tilliden til den almindelige Sikkerhed for disse nye Serier ikke paa nogen Maade undergraves, men at det bliver saaledes, som jeg omtalte under det oprindelige Forslags Behandling, at man netop vil kunne opfatte disse nye Serier som relativt sikrere end maaske visse andre.

Det ærede Medlem Hr. Hasle mente stadig, at det vilde tage en Aarrække at gennemføre denne Konvertering, og saa en Bestyrkelse deri i det Forhold, at man regnede med, at man vilde kunne komme over flere Terminer, inden den var gennemført. Jeg maa dog sige, at det forekommer mig, at der ligger en ret stor Af-